

15. februar 2021
Sagsnr. 18/04740 (tidl. sagsnr.:
NMK-513-00051)
Klagenr. 1000377
(tidl. KlageID.: 108144)
ATH

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

AFVISNING AF KLAGE i sag om reklameskiltning i det åbne land i Hjørring Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter naturbeskyttelseslovens § 21, jf. § 78, stk. 1.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle klage over Hjørring Kommunes afgørelse af 5. juli 2016 om skiltning og reklameflag for V1 , A2 , 9850 Hirtshals.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet² og gebyrbekendtgørelsens § 2.³ Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. naturbeskyttelseslovens § 88, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Lovbekendtgørelse nr. 240 af 13. marts 2019 om naturbeskyttelse med senere ændringer.

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

³ Bekendtgørelse nr. 754 af 16. juni 2012 om gebyr for indbringelse af klager for Natur- og Miljøklagenævnet m.v., jf. § 3, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 23. juli 2016 påklaget til Natur- og Miljøklagenævnet af anmelderen, der driver en V2 i området.

Klagen er pr. 1. februar 2017 overgået til behandling i Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. § 24, stk. 6, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Klager har navnlig anført, at skiltet på A3 er blevet flyttet, men at det fortsat er anbragt på campingpladsens trådhegn i strid med lokalplanen samt naturbeskyttelsesloven § 21. Endvidere er skiltet på A1 endnu ikke fjernet, og flagstangen er placeret uden for lokalplanområdet, hvorfor den er omfattet af naturbeskyttelsesloven § 21.

Klager har desuden anført, at kommunen med afgørelsen har begunstiget campingpladsen, idet ejeren opnår en fordel ved at kunne reklamere for salg af varer på campingpladsen henvendt til andre end campingpladsens gæster.

Planklagenævnet har den 8. november 2017 afvist at behandle klagen, da den angår forhold omfattet af naturbeskyttelsesloven, som nævnet ikke har kompetence til at behandle.⁴

2. Sagens oplysninger

Det fremgår af sagens oplysninger, at Hjørring Kommune den 23. juni 2016 modtog en anmeldelse fra klager om, at V1 havde opsat en ca. 12 m høj flagstang og forskellige reklameskilte og –bannere op på arealer på A3 og A1 uden for campingpladsens område.

Den 5. juli 2016 meddelte Hjørring Kommune i en mail til campingpladsens ejer, at kommunen ved et tilsyn den 29. juni 2016 havde konstateret, at der var opsat skilte og banner op på A1 i strid med naturbeskyttelseslovens § 21 om forbud mod skilte og reklamer mv. i det åbne land.

Hjørring Kommune oplyste endvidere i mailen, at skiltning mod A3 var fjernet ved tilsynet, og at flagstangen efter kommunens vurdering stod på campingpladsens grund, og derfor var omfattet af lokalplanen, som ikke indeholder bestemmelser om flagning.

Det fremgår af mailen, at campingpladsens ejer telefonisk havde oplyst, at den ulovlige skiltning på A1 ville blive fjernet, hvorfor kommunen ikke ville foretage sig yderligere.

Hjørring Kommune oplyste i brev af 5. juli 2016 klager om, hvad der var sket i anledning af klagen. Det fremgår af brevet, at kommunen som

⁴ NMK-33-03737.

vejmyndighed havde forlangt skiltningen ved A3 fjernet, og at kommunen havde forlangt skilte og banner ved A1 fjernet, da disse var opsat i strid med naturbeskyttelseslovens § 21. Den omhandlede flagstang var efter kommunens vurdering opsat på campingpladsens grund i overensstemmelse med lokalplanen for campingområdet.

Af brevet fremgår endvidere, at klager havde mulighed for at påklage afgørelsen til Natur- og Miljøklagenævnet over retlige spørgsmål i relation til planlovens § 58 og § 59.⁵

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det følger af naturbeskyttelseslovens § 21, stk. 1, at der i det åbne land ikke må opsættes plakater, afbildninger, fritstående skilte, lysreklamer og andre indretninger i reklame- og propagandaøjemed.

Formålet med bestemmelsen er at sikre en friholdelse af landskabet og det åbne land for reklameskilte m.v.

Ifølge naturbeskyttelseslovens § 73, stk. 1, skal kommunen påse overholdelsen af loven og af de regler, der er udstedt i medfør af loven. Kommunen skal som tilsynsmyndig foranledige ulovlige forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning, jf. naturbeskyttelseslovens § 73, stk. 5.

Efter naturbeskyttelseslovens § 78, stk. 1, 2. pkt., kan kommunens afgørelser efter § 73, stk. 5 - dvs. afgørelser truffet af kommunen som tilsynsmyndighed - ikke påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet. I henhold til praksis kan nævnet dog behandle klager over tilsynsafgørelser, for så vidt angår fortolkningen af lovgrundlaget, herunder om der er tale om ulovlige forhold.

Det følger af naturbeskyttelseslovens § 86, stk. 1, afgørelser efter lovens § 21, jf. § 78, stk. 1, kan påklages af:

- ”1) adressaten for afgørelsen,
- 2) ejeren af den ejendom, som afgørelsen vedrører,
- 3) offentlige myndigheder,
- 4) en berørt nationalparkfond oprettet efter lov om nationalparker,
- 5) lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen,
- 6) landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø, og

⁵ Dagældende lovebekendtgørelse nr. 1529 af 23. november 2015 om planlægning med senere ændringer.

7) landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varer taget væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser.”

Hjørring Kommunes brev af 5. juli 2016 indeholder en orientering til klager om, hvad kommunen har foretaget sig i anledning af klagers anmeldelse af overtrædelse af naturbeskyttelseslovens § 21, herunder at kommunen over for ejeren af campingpladsen har forlangt den ulovlige skiltning fjernet

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager ikke er klageberettiget efter naturbeskyttelseslovens § 86, stk. 1, idet klager ikke er adressat for Hjørring Kommunes tilsynsafgørelse til campingpladsens ejer om, at skiltningen var ulovlig og skulle fjernes, eller i øvrigt er omfattet af kredsen af klageberettigede, der er opregnet i bestemmelsen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at klagers status som anmelder af de ulovlige forhold ikke kan føre til, at klager anses for klageberettiget i sagen for klagenævnet. På den anden side er klager herved ikke afskåret fra fortsat at anmelde ulovlige forhold til kommunen.

På baggrund af ovenstående afviser Miljø- og Fødevareklagenævnet herefter at realitetsbehandle klagen.

3.2 Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 3. Det bemærkes, at gebyret er tilbagebetalt efter Planklagenævnets behandling af klagen under j.nr. NMK-33-03737.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle klage over Hjørring Kommunes afgørelse af 5. juli 2016 om skiltning og reklameflag for V1 , A2 , 9850 Hirtshals.